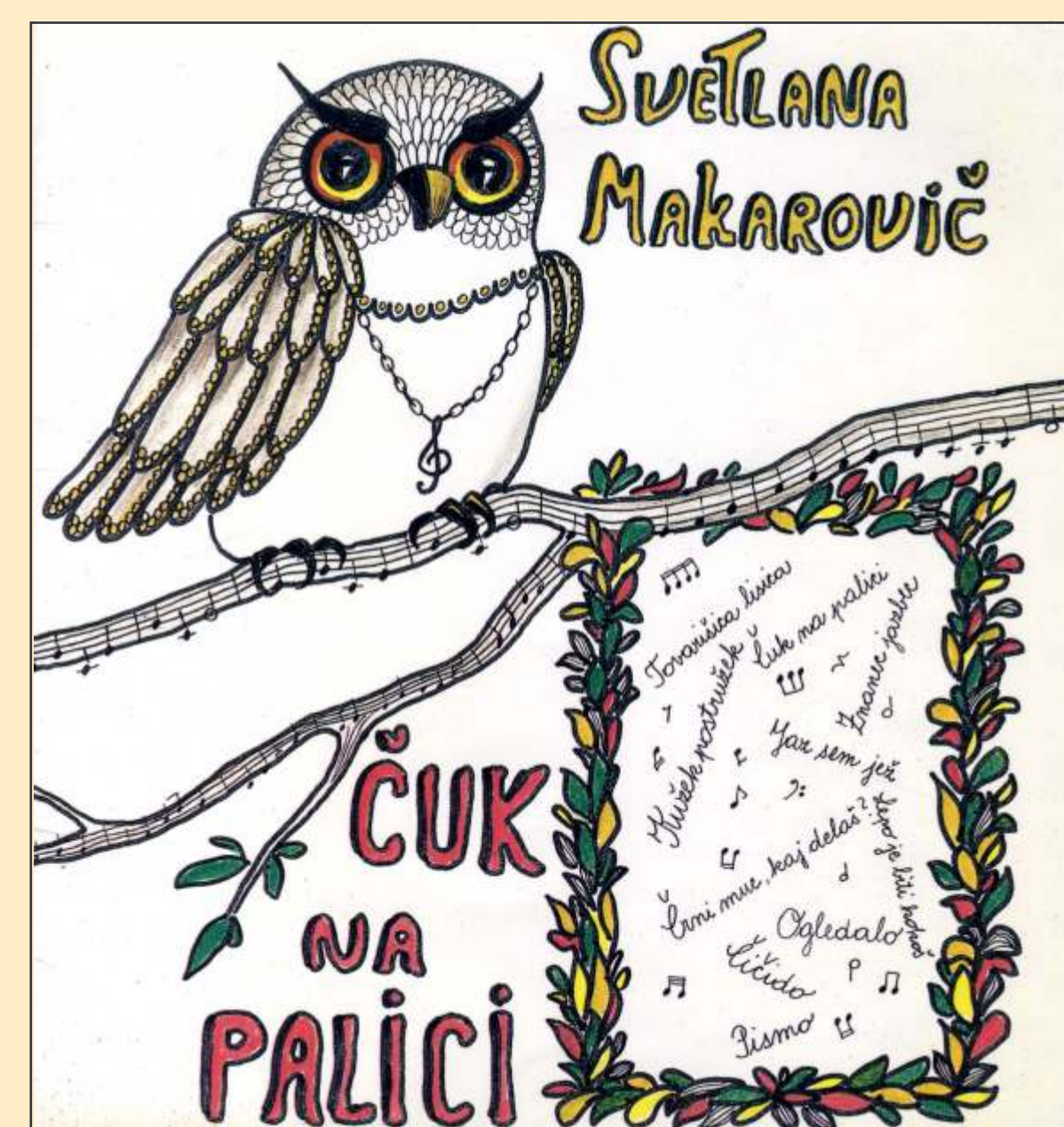
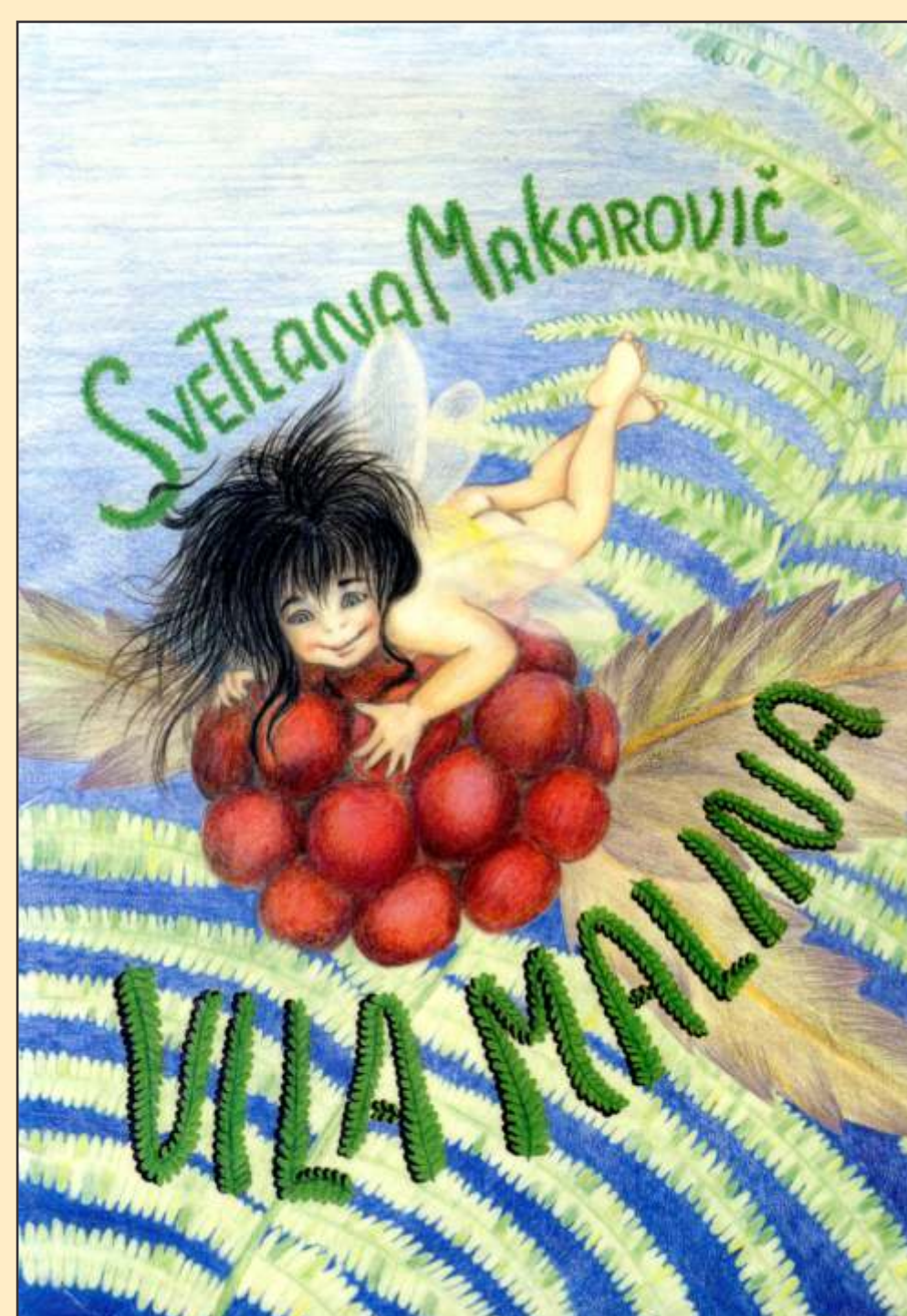
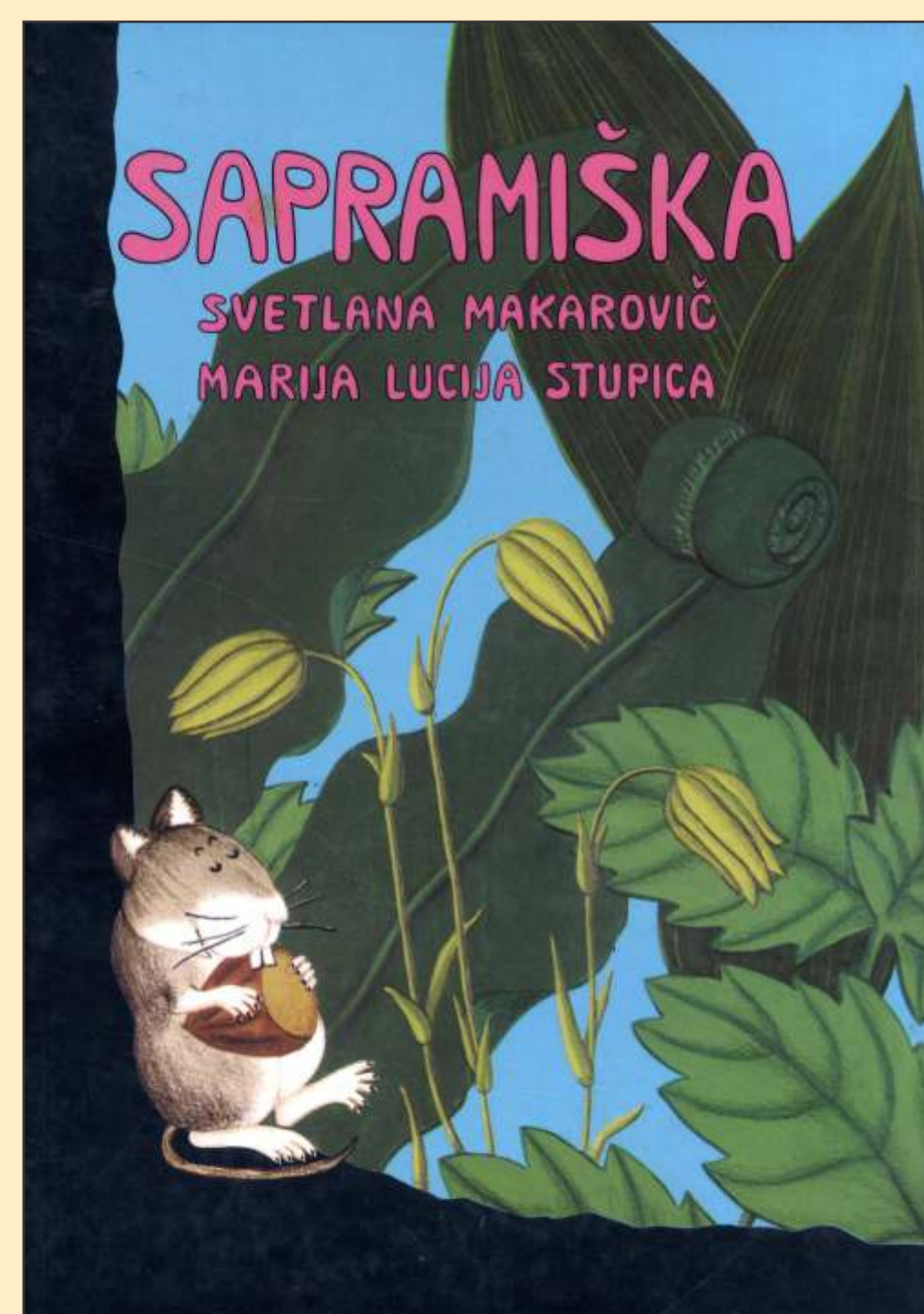
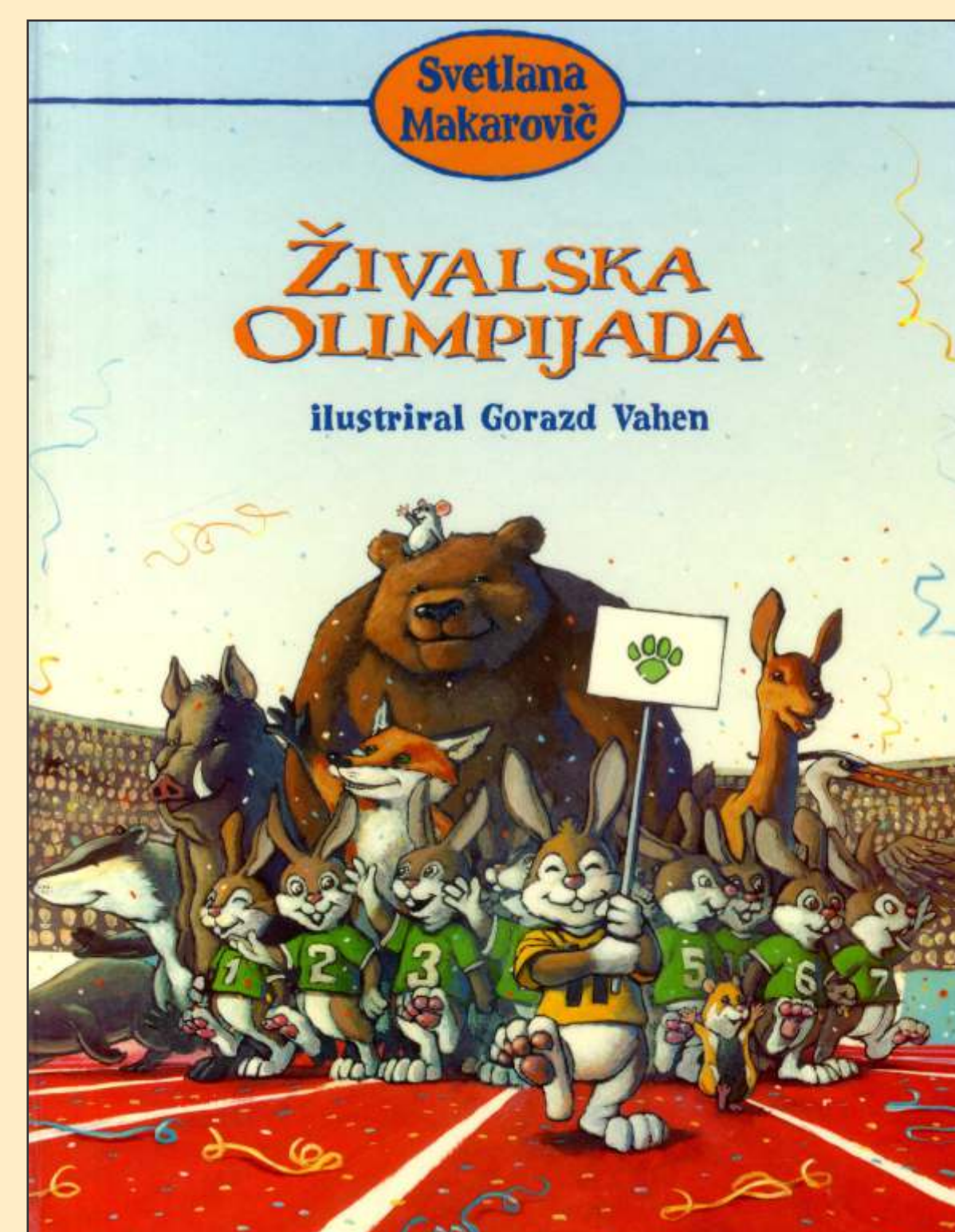
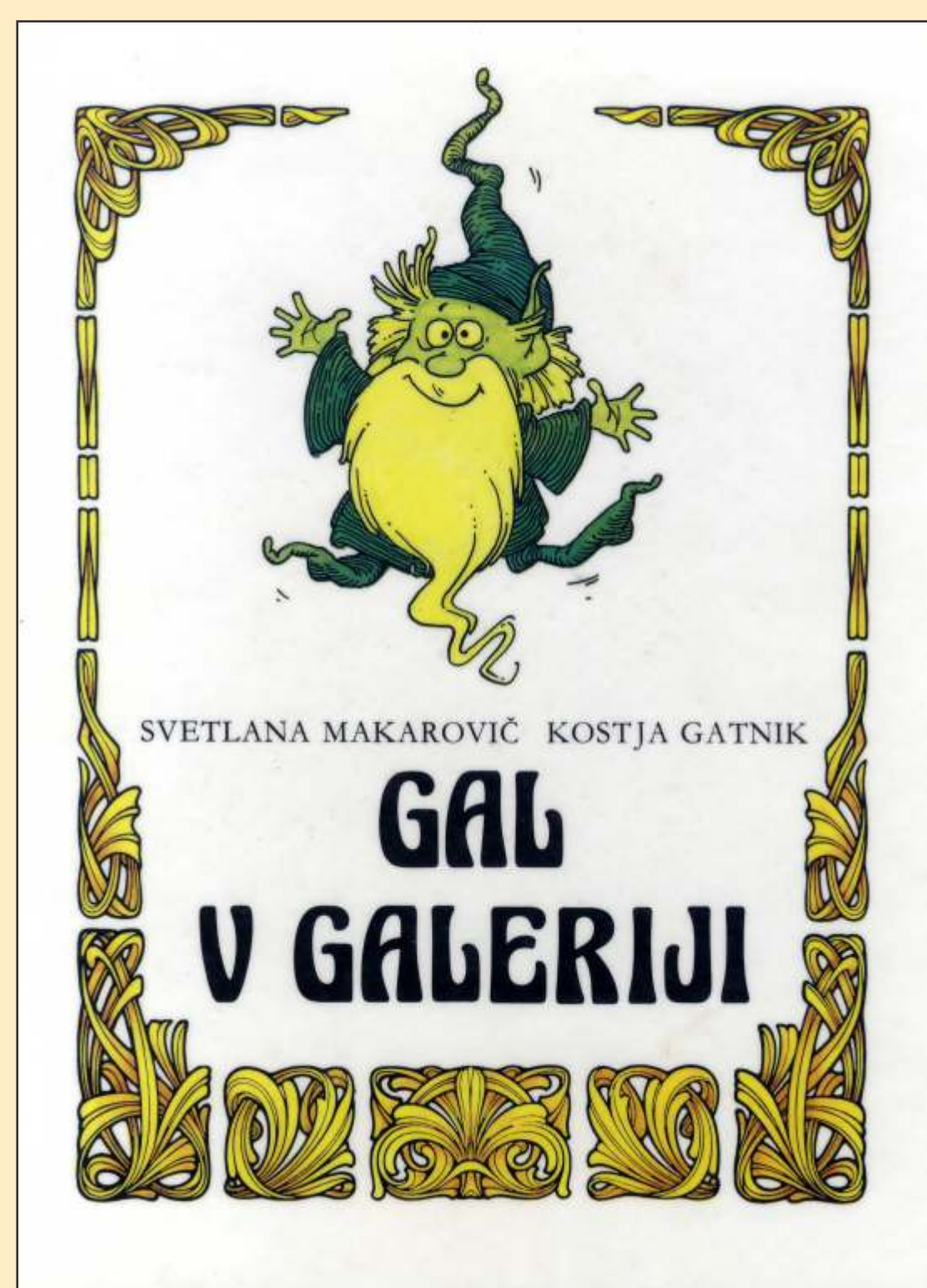

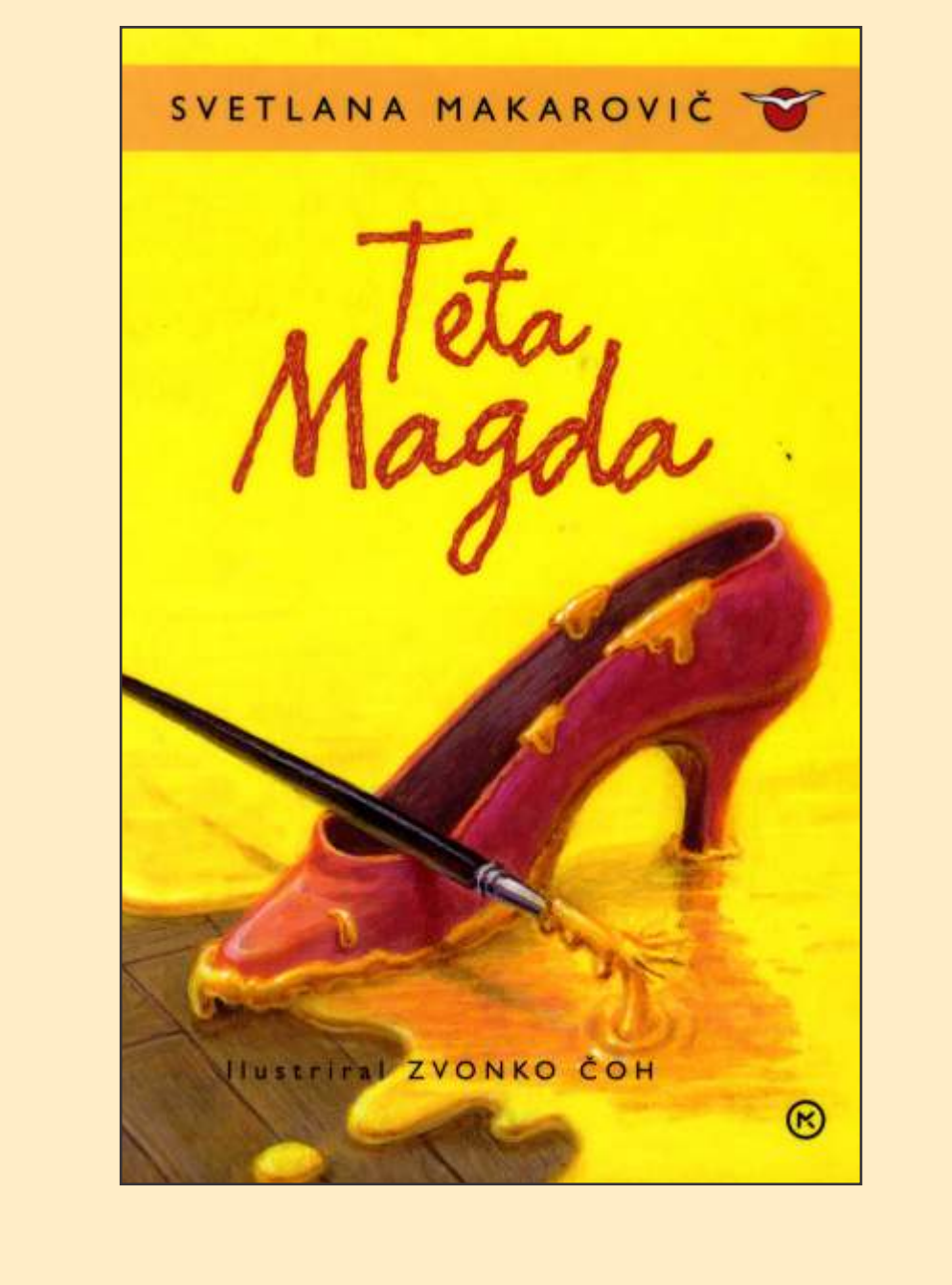
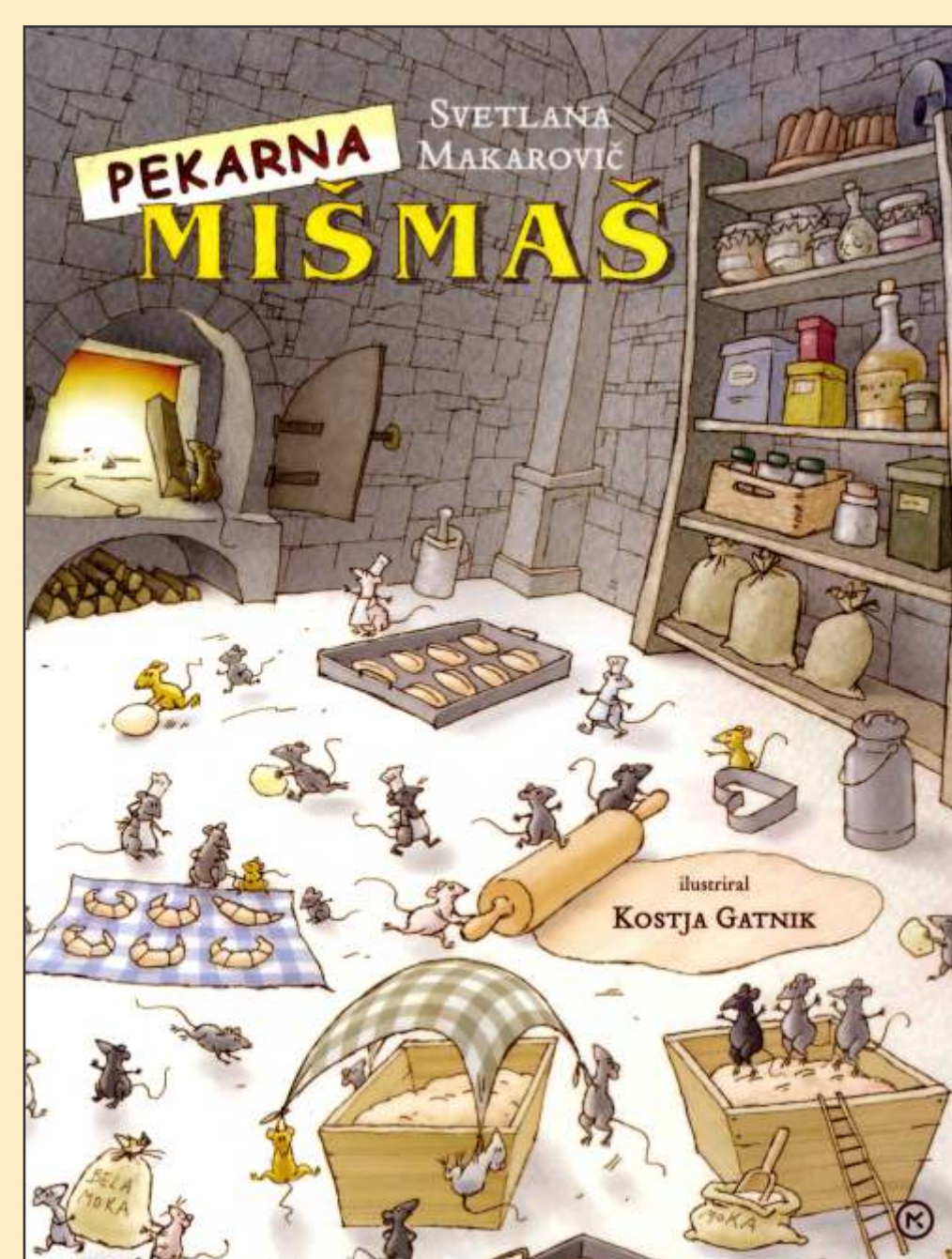
LITERATURA ZA OTROKE

Svetlana Makarovič zelo dobro, domiselno in plodovito piše za otroke in mladino. Njena ciljna publika so, kot sama pravi, odrasli ljudje, ki so ohranili otroškost, vendar niso otročji. V svojih prozih delih je oblikovala samosvoj slog, v katerem prevladujejo živali s posebnimi imeni, premišljenim značajem in imajo arhetipski motiv odhoda od doma. Veliko njenih del je bilo tudi uprizorjenih kot gledališke igre. Med njimi je največkrat igrana Sapramiška, ki je bila prvič uprizorjena oktobra 1986 in so jo zaigrali že več kot tisočkrat. Uprizorjena ni bila le v Sloveniji, svoj prostor je našla tudi na drugih svetovnih odrih. Poleg Sapramiške so bile uprizorjene tudi igre Sovica Oka, Hiša tete Barbare, Pekarna Mišmaš ... Nekatera dela, namenjena otrokom, so bila posneta tudi na zvočne medije (Pekarna Mišmaš, Sapramiška, Čuk na palici, Mali kakadu, Sovica Oka ...).

Svetlana Makarovič je v najbolj plodnem obdobju pisanja pravljic hodila po vrtcih in osnovnih šolah ter jih sama prebirala otrokom. Namesto denarja je navadno zahtevala le gumb.

»Ne pišem za otroke, pravljice pišem, ker mi je blizu literarni žanr in ker ljubim pravljice. Prav zato so moje pravljice najboljše v Sloveniji, o tem sem prepričana. To, kar stroka reče, me ne zanima, vem pa, da obstajajo otroci, ki so nežni in ki poslušajo pravljico z odprtimi usti in jo dojemajo tako, kot je bila povedana. In to je tisto lepo. Vsi otroci pa niso taki. In navsezadnje ne vem, zakaj je treba imeti rad vse otroke pa vse ljudi pa vse živali. Jaz navsezadnje nimam odnosa do vseh živali. Jaz imam rada muce, veverice, nimam pa rada slonov. A gre za to, da je treba do vseh živali biti pravičen in da jih je treba pustiti pri miru. Samo za to gre, za nič drugega.«

V šolah se Svetlana Makarovič s Pekarno Mišmaš uvršča po priljubljenosti takoj za najbolj znanimi klasičnimi Grimmovimi pravljicami (Sneguljčica, Rdeča kapica, Trnuljčica).

- Miška spi, Ljubljana, 1972
- Zajček gre na luno, Ljubljana, 1973
- Take živalske, Ljubljana, 1973
- Kosovirja na leteči žlici, Ljubljana, 1974
- Aladinova čudežna svetilka, Ljubljana, 1974
- Pekarna Mišmaš, Ljubljana, 1974
- Škrat Kuzma dobi nagrado, Ljubljana, 1974
- Kam pa kam, kosovirja?, Ljubljana, 1975
- Skozi mesto, Ljubljana, 1975
- Pisano okno, Ljubljana, 1975
- Vrček se razbije, Ljubljana, 1975
- Glavni petelinček, Ljubljana, 1976
- Sapramiška, Ljubljana, 1976
- Lisjaček v luninem gozdu, Ljubljana, 1976
- Živalska olimpiada, Ljubljana, 1976
- Vrtirepov koledar, 1977, Ljubljana, 1976
- Potepuh in nočna lučka, Ljubljana, 1977
- Teta Magda ali Vsi smo ustvarjalci, Ljubljana, 1978
- Mačja predilnica, Ljubljana, 1978
- Pravljice iz mačje preje, Ljubljana, 1980
- Maček Titi, Ljubljana, 1980
- Gal v galeriji, Ljubljana, 1981
- Sporočilo iz rdečega aviona, Krašnja, 1982
- Dedek mraz že gre, Ljubljana, 1982
- Krokodilovo kosilo. Pesnitev - grozovitev, kraj ni znan, 1983
- Čuk na palici, Ljubljana, 1986
- Kaj lahko mleko postane, Ljubljana, 1987
- Črni muc, kaj delaš?, Ljubljana, 1987
- Vila Malina, Ljubljana, 1987
- Kaj bi miška rada?, Ljubljana, Log pri Brezovici, 1987
- Poprtnjački, Ljubljana, 1987
- Mačje leto. Nekaj mačjemu koledarju podobnega, Ljubljana, 1987
- Replja, Ljubljana, 1988